

Bilag J.**Industriforeningen i København:**

København, den 7de Septbr. 1911.

Til Indenrigsministeriet.

I Skrivelse af 6. Juli d. A. har Ministeriet udbedt sig Industriforeningens Udtalelse angaaende de Hovedsynspunkter, som det paatænker at lægge til Grund for et Lovforslag om Arbejdsanvisning i Danmark.

I den Anledning skal man, efter at Sagen har været forelagt Industriraadet, udtale, at medens man for Industriens Vedkommende kan slutte sig til de af Ministeriet opstillede Grundprincipper, finder man det derimod meget betænkeligt at indrette de paagældende Arbejdsanvisningskontorér som kommunale.

Skal Industrien have den fulde Nytte af en Arbejdsanvisning, maa den være sikker paa at kunne skaffe sig denne fra et videre Felt end det rent kommunale, der næppe altid vil være i Stand til at yde Industrien den Arbejdskraft, den behøver for at kunne udnytte tilfældige gunstige Konjunkturer. Industrien maa i givet Fald kunne raade over Arbejdskraft fra alle Egne af Landet, hvor saadan findes, hvad den — i Modsætning til Haandværket — bedre er i Stand til, fordi den i Almindelighed ikke behøver faguddannet Kraft.

Selv om man ogsaa tænker sig et Samarbejde mellem de forskellige Arbejdsanvisningskontorér, og selv om man forudsætter, at Indenrigsministeriet vil benytte sin Ret til at oprette Arbejdsanvisningskontorér i Kommunen, hvor saadanne ikke findes, saa vil der dog sikkert hengaa lang Tid, inden en rationel Arbejdsanvisning kan tænkes gennemført her i Landet paa et kommunalt Grundlag.

Hertil kommer, at den Maade, det er paatænkt at ordne Styrelsen for de kommunale Arbejdsanvisningskontorér paa, lægger en ny Byrde paa Industriens Mænd og dens Arbejdere, rent bortset fra, at det næppe altid vil være let at skaffe sig den fornødne Sagkundskab. Men hvad der har endnu større Betydning er den Omstændighed, at man med de kommunalt valgte Styrelser — under Hensyn til de Strømninger, der raade i vort kommunal-politiske Liv — næppe vil være i Stand til at skaffe sig den Upartiskhed i Ledelsen, som er nødvendig, eller hvad der er lige saa vigtigt, den Ensartethed i Samarbejdet med andre Arbejdsanvisningskontorér, som maa være en absolut Betingelse for, at det hele Arbejdsanvisningsarbejde bliver til Nytte for Industrien.

I Betragtning heraf maa man derfor tilraade — og paa dette Punkt ved man sig i Overensstemmelse med samtlige Industri- og Haandværksorganisationer saavel som med Arbejdsgiverforeningen — at Arbejdsanvisningen fra første Færd ordnes af Staten og indrettes som et System af ensartet organiserede og ledede Arbejdsanvisningskontorér, styrede af særligt dertil uddannede og af Staten ansatte Embedsmænd.

Selv om Staten organiserer Arbejdsanvisningskontorérerne, vilde der dog intet være i Vejen for, at Arbejdsgiver og Arbejderorganisationerne fik den Indflydelse paa Kontorernes Styrelse, som Indenrigsministeriet har tænkt sig at give dem ved at lade Kommunalbestyrelserne vælge Ledelsen, idet Ministeriet formentlig meget vel selv kunde udnævne en Bestyrelse paa Grundlag af de paagældende Organisationers Indstillinger.

Et System af Arbejdsanvisningskontorér, oprettede og styrede af Staten vilde formentlig langt lettere end de kommunale kunne overse, hvad der findes af